Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

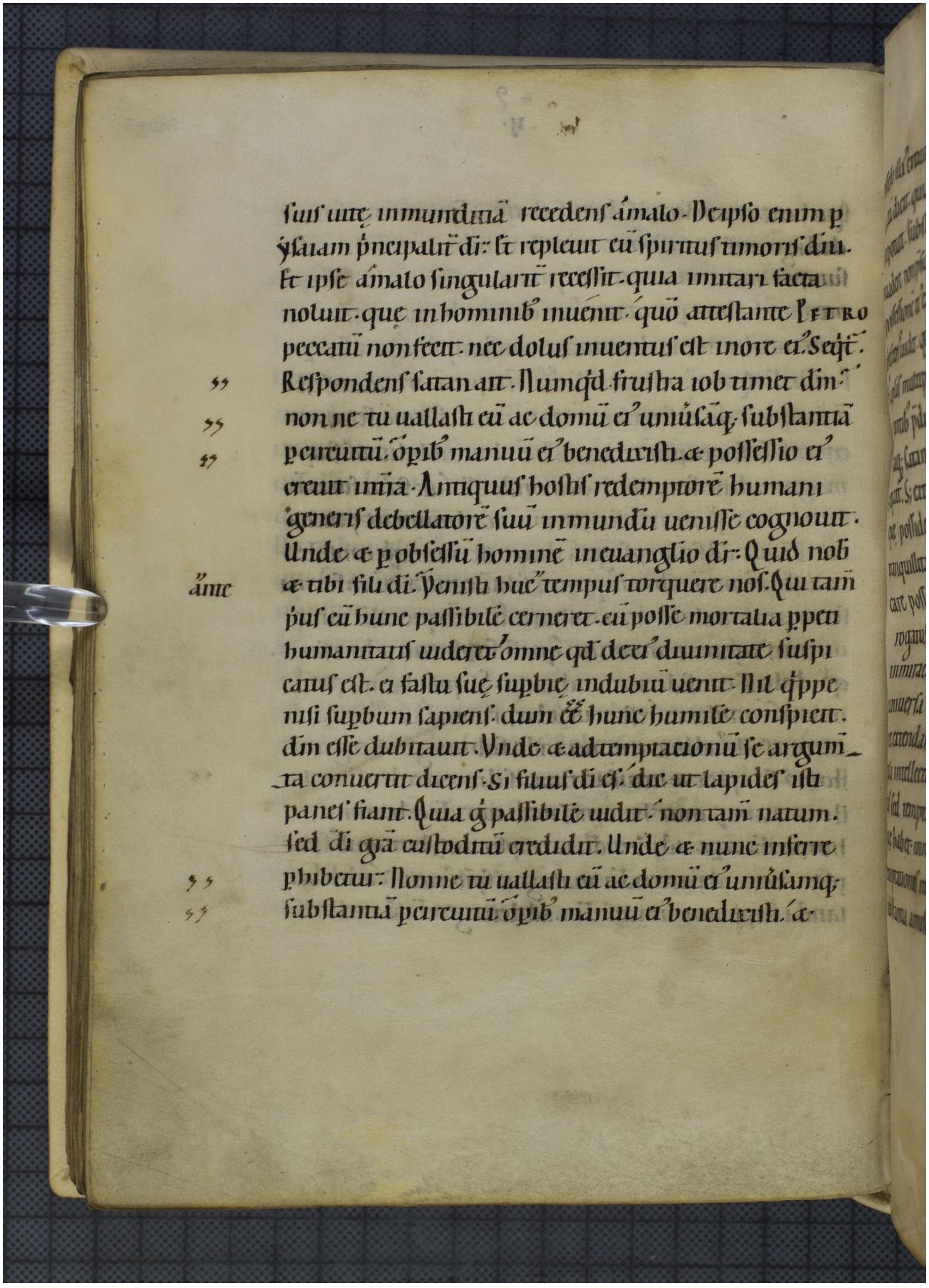

suis uitę inmunditiā recedens á malo. De ipso enim ꝑ
ysaiam ꝑncipalit̄ dr̄: Et repleuit eū spiritus timoris dn̄i.
Et ipse á malo singularit̄ recessit. quia imitari facta
noluit. quę in hominib̄ inuenit. quō attestante PETRO
peccatū non fecit. nec dolus inuentus est in ore ei⁹. Seq̄t̄.
Respondens satan ait. Numq̄d frustra iob timet dn̄m.
non ne tu uallasti eū ac domū ei⁹ uniu̇sāq; substantiā
ꝑcircuitū. ōpib̄ manuū ei⁹ benedixisti. & possessio ei⁹
creuit in t̄ra. Antiquus hostis redemptorē humani
generis debellatorē suū in mundū uenisse cognouit.
Unde & ꝑ obsessū hominē in euanglio dr̄: Quid nob
ante & tibi fili dī. Venisti huc tempus torquere nos. Qui tam̄
ꝑius cū hunc passibilē cerneret. cū posse mortalia ꝑpeti
humanitatis uideret. omne qd̄ de ei⁹ diuinitate suspi
catus est. ei fastu suę suꝑbię indubiū uenit. Nil q̄ppe
nisi suꝑbum sapiens. dum ēē hunc humilē conspicit.
dn̄m esse dubitauit. Unde & ad temptacionū se argum̄
ta conuertit dicens. Si filius dī es. dic ut lapides isti
panes fiant. Quia ḡ passibilē uidit. non tam̄ natum.
sed dī grā custoditū credidit. Unde & nunc inferre
ꝑhibetur: Nonne tu uallasti eū ac domū ei⁹ uniu̇samq;
substantiā ꝑcircuitū. ōpib̄ manuū ei⁹ benedixisti. &